

поминѣка; да даваме потикъ на търговията, като указваме върхъ ползата отъ сгрупиране на малките капитали и търговията, която може се прѣдприеме съ тѣхъ; да донасяме свѣдения и образци, какъ и какъ се работи извѣстенъ прѣдметъ, ако у насъ не се работи тѣй; ще донасяме статии по селско ступанските уредби: земледѣлието, скотоводството, отгледване гори и пр.; ще бранимъ и застъпваме правдинитѣ на работниците, когато нѣкой капиталистъ поиска да ги отнѣматъ и пр. пр. Изобщо, „*Работникъ*“ ще бѣде чисто еснафски листъ, а като такъвъ, той ще съдържа слѣдующитѣ отдѣли: по една или двѣ политически статии; редъ статии по реформацията на поминѣчната система, дневна хроника; типографска лѣтопись, библиографически отдѣлъ и подлистникъ, въ който ще се помѣщава разнообразенъ материалъ. Слѣдъ нѣколко години, когато днешната стара поминѣчна система се изравни съ тази, която е за днесъ по всичкитѣ крайща на образования свѣтъ; когато и нашата промишленостъ цѣфне и почнатъ да димятъ на всѣки жгълъ фабрични комини, а залитѣ имъ се изпълнятъ съ работници; когато капиталиститѣ почнежтъ да затлѣствяватъ отъ гърбътъ на работниците, — тогазъ ние ще обѣрнемъ листа наопаки, ще отворимъ Ласалъ и Маркса да диримъ вдѣхновение за такава борба, каквато днесъ за днесъ я водитъ всичкитѣ работнически общества отвънъ“ (гледай брой 1).

264. Ратникъ, седмиченъ вѣстникъ за политика и книжественостъ. — Почнѣлъ е да излиза първо въ Бургасъ, а по-диръ въ София, единъ пѣтъ въ седмицата, излѣзли сж 15 броя, подъ редакцията на Д. А. Спировъ. Незнаж программата на в. „*Ратникъ*“, нито пакъ можъ да дамъ биографически бѣлѣжки за редактора му, който билъ родомъ отъ Охридско.

265. Сливница. — Тоя вѣстникъ е почнѣлъ да излиза въ София, единъ пѣтъ въ седмицата, излѣзли сж 13 броя, подъ редакцията на Д. Д. Бъчваровъ.

Биографическитѣ бѣлѣжки за Бъчваровъ се намиратъ при „*Свободна България*“ (гледай 1886 година), а программата на вѣстника не ни е извѣстна.